Need kaks ſanna: Maddis ja maddo, need annawad makele teine teiſe liggi; ſeſt ſiis ka ábbauſt monda túhja Maddiſe páwaſt hakkanud árramótlema, mis rummalus ehk weelgi monnes kohtas uſſub ja peab. Útlewad et Maddiſe páwa aial keik maud, puttokad, maſſakad ja muud lomokeſſed, mis wasta talwet Ma ſiſſe puggend, ommaſt talwiſeſt uimuſſeſt jálle peawad árkama ja likuma hakkama. Rummalad ſiis Maddiſe páwal mattawad noólad ja kedderwarred hóllekuhja árra, muido, kui neid nääb, peab ſuwwel ka paljo uſſa nággema. Útlewad ka: kui ſel páwal noólud, ómbled, ſukka koud, kedrad, ſiis ſeáſed ſind ſel ſuwwel árraſówad, us piſtab lojuſt jalga, ehk lojus poeb jalgo, lonkab, hakkab úmberkáima. Teiſed ka ei ſoólu, egga jahwata, ſeſt muido peab paljo ſeáski, kárbſid, parmo ſigginema ja kibbedaſte ſóma. Ei pea ka, útlewad, Maddiſe páwal puid metſaſt koio toma, ſeſt et ſiis ta ſuwwel paljo uſſa peab ollema, lojuſtele kahjo teggemaſ.

— Teine útleb: Maddiſe lummi ſóób wanna lund árra; teine jálle: Kui Maddiſe páwal lund ſaab, ſiis ſel aaſtal paljo uſſa; teine weel: Kui hásti tuiskab, ſiis tulleb hea wilja woos. Pannakſe ka Maddiſe páwa ilma ja tuult táhhele ning arwatakſe ſeſt, kas talw weel pitkale wibib, ehk kas pea otſa lóppeb, kuida ka Sakſarahwas wannal aial útleſid: Maddis murrab ehk toob jeád. Kuſtpoolt Maddiſe tuul on, ſelle járrele kúlwawad ka kapſtad ja linnad, ſiis peawad tudrad kadduma. Teiſed jálle ei tahha Maddiſe tulega ei odre egga niſſo kúlwata, útteldes, et mis ſelle tulega tehhakſe, ſeſt ſówad uſſid neljandama oſſa árra. Saremaal óóldakſe ſedda rummala móttet monnes kohtas likumaſ olnud, et Maddiſe páwal peab hásti óllut ja wina joma, ſiis peawad ka linnad hásti ſiggima.

Arwago nüüd moiſtlik luggeja iſſe, kas needſinnatſed ábbauſſo jamſimiſſed ja hullo pea tóód innimeſſele, ſadik ſiis riſtiinnimeſſele auuks tullewad, woi hábbiks! Nen-